

FULL DE DIUMENGE 2024/38

Joan Hus i les arrels històriques de la fe evangèlica / José Moreno Berrocal

A la meua recent visita pot comprovar in situ com Praga és també testimoni indeleble de les arrels històriques de la fe evangèlica.

Segons es miri, Praga és la més oriental de les ciutats de l'Europa Occidental, o la més occidental de les ciutats de l'Europa de l'Est. La capital de la República Txeca, fins avui, manté aquest gust com la gran ciutat centreeuropea, cruïlla de camins entre les dues Europes. Praga és, a més, la ciutat associada a B. Smetana amb la seva sublim música, per exemple la que dedica al riu que travessa la ciutat, el Moldava, o la del no menys genial A. Dvořák. La quantitat de concerts que ofereix Praga constantment reflecteix aquesta empremta d'aquests i d'altres músics en el caràcter de la mateixa. Per aquí van residir igualment genis científics com T. Brahe i J. Kepler, una altra mostra més del seu caràcter cosmopolita.

Però hi ha un aspecte de Praga que no és tan conegut per la majoria dels seus visitants, i és el de l'empremta de la fe evangèlica a Praga. A la meua recent visita pot comprovar in situ com Praga és també testimoni indeleble de les arrels històriques de la fe evangèlica. El trobem en un altre dels personatges emblemàtics de la ciutat, el reformador txec Juan Huss (1372-1415). Nascut a Husinec a Bohèmia, avui part de la República Txeca, va ser educat a Praga, on va arribar a ser rector de la Universitat i predicador del rei Wenceslau de Bohèmia. Sota la influència del teòleg anglès John Wycliffe (1324-1384), Huss va posar en qüestió el papat i les seves pràctiques des de les Escripures.

Joan Huss és prova palpable de com l'Esperit Sant no abandona mai la seva església d'acord amb la promesa de Crist que les portes de l'infern no prevaldrien contra ella, Mateu 16.18. I és que, l'Esperit Sant, des dels primers dies de l'església, ha impulsat repetidament reformes a l'església en la direcció d'una conformitat més gran amb la voluntat de Crist per a aquesta. El llibre dels Fets dels Apòstols ensenya que l'església que veiem és fal·lible, que tantes vegades l'església s'allunya de Déu. El remei per a aquesta situació només es troba en el sotmetiment de l'església a la Paraula de Déu. En aquest context de fal·libilitat de l'església, Pau administra l'únic antídote eficaç contra l'apostasia: "Perquè jo sé que després de la meua partida entraran enmig de vosaltres llops rapinyaires, que no perdonaran el ramat. I de vosaltres mateixos s'aixecaran homes que parlin coses perverses per arrossegar darrere seu els deixebles. Per tant, vetlleu, recordant-vos que per tres anys, de nit i de dia, no he parat d'amonestar amb llàgrimes a cadascú. I ara, germans, us encomano a Déu, ia la paraula de la seva gràcia, que té poder per sobreedificar-vos i donar-vos herència amb tots els santificats", Fets 20.29-32. La tornada a les Escripures i al seu missatge de salvació per la sola gràcia de Déu en Crist és l'únic remei que tenim.

Hi ha diversos factors que identifiquen clarament Huss amb la reforma protestant del segle XVI. D'entrada, "la seva apel·lació tant al poble com als teòlegs, així com basar-se en la Bíblia i no els cànons dels juristes ni els decrets dels papes" ens diu José Grau. Huss creia, a més, que la predicació de l'evangeli és el cor del ministeri pastoral i no pas l'administració dels sacraments. La capella de Betlem a Praga, on Huss predicava grans multituds, n'és una bona mostra. Aquest capella, juntament amb el museu que acull, és un dels més curiosos atractius de Praga. Al fullet turístic de la mateixa se'ns diu que: "és la primera església europea dedicada a la predicació". Des de 1402, Huss va predicar l'Evangeli en aquesta església de Betlem, el poble en el seu propi idioma, el txec.

La centralitat de la predicació a l'església ha estat fins avui com un dels més clars distintius de l'església evangèlica. L'exposició i l'aplicació de la Bíblia al poble no és un element més del culte a Déu sinó que en constitueix el centre neuràlgic. Una predicació que, com recordava John R.W. Stott és rellevant com a pont entre dos mons, el de la Bíblia i el nostre.

La reforma empresa per Huss va ser igualment apreciada a la seva Bohèmia natal com una expressió de veritable nacionalisme, que no era altra cosa sinó predicar la Paraula de Déu en l'idioma del poble, perquè tots puguin entendre-la i així fer-la seva. Es conserva una carta de Huss a la seva congregació de Betlem escrita durant el seu exili de la ciutat: "us prego, molt estimats que pregeu per aquells que proclamen la veritat de Déu per la seva gràcia".

L'oposició d'Huss a la indulgències, que considerava inútils perquè només Déu podia perdonar els qui veritablement n'estiguessin penedit, li va portar l'oposició del papa Joan XXIII que estava en aquells dies finançant una guerra contra el seu papal rival Gregori XII per mitjà de les mateixes. A qui pugui estranyar llegir de dos papes simultàniament pretenent ser tots dos el veritable, se li ha de recordar que aquest és el període històric conegut com el Gran Cisma d'Occident. Durant aquests anys, no només dos, sinó tres papes van pretendre ser alhora els veritables successors de Pere. Com podem imaginar el prestigi del papat en aquella època estava per terra. Huss va ser, finalment, convocat per acudir al Concili de Constança. L'emperador Segismundo, germà del rei Wenceslau de Bohèmia, li va estendre un salconduit. Però tan aviat com Huss va arribar a Constança, el salconduit es va convertir en paper mullat. Va ser llançat en una presó i, finalment, cremat en una foguera el 6 de juliol de 1415. Durant el judici Huss va pronunciar la frase "Pravda vítazí", que significa "la veritat prevaldrà". La frase figura ara a l'escut nacional de Txèquia. Es diu que en aquests moments abans de morir va

afirmar que: “Rostiràs una oca (en txec "huss" significa oca), però d'aquí a cent anys apareixerà un cigne que no podran rostir”. Alguns han vist en aquestes paraules una mena de presagi sobre Luter. La mateixa sort va córrer el seu deixeble anomenat Jerónimo de Praga (1371-1416) La traïció de la qual va ser objecte Huss i, posteriorment, Jerónimo, va encendre els ànims dels bohemis. Es van formar centenars de congregacions independents de Roma, conegudes com les esglésies hussites que es van identificar amb els valdens i, finalment, un segle després amb la Reforma Protestant del segle XVI.

Fins avui roman viva la memòria dels hussites a l'església evangèlica txeca. Però no és només a Praga on es reconeix Huss. El 1519, confrontat per Eck, Luter va arribar a afirmar que, en realitat eren seguidors de Wycliff i, per tant, de Juan Huss. Per cert, la influència de Wycliff es va deixar sentir a tot el Continent europeu i no només a la seva Anglaterra natal. Així, entre nosaltres, a Pedro de Osma, catedràtic de Teologia a Salamanca, a qui Ménéndez i Pelayo anomena “el primer protestant espanyol” i, “una veu perduda dels wiclefites i hussetes”. Possiblement, aquesta presència de Wycliff a Espanya va ser deguda al seguici de Caterina de Lancaster, dona d'Enric III de Castella. Així, l'Edicte contra els enllumenats de Toledo de 1525, afirma que l'error dels enllumenats espanyols, que era deixar-se sol a les mans de Déu per a salvació, provenia de Juan Huss! La Inquisició era, cruel i despietada, però no ignorant. Quan l'Esperit obra a la seva església, la condueix indefectiblement a la Sola Escriptura, la sola Gràcia i la sola Fe.

La plaça més important de Praga coneguda com la Plaça de la Ciutat Vella, té com a monument central la figura de Huss. Huss mira a l'església de Týn, principal lloc reunió dels hussites des del 1419 al 1421. Al costat d'Huss apareixen altres figures que representen els exiliats hussites víctimes de la Guerra dels Trenta Anys. Al monument es troben inscrites, entre d'altres, aquestes paraules: “estimeu-vos els uns als altres i vulgueu la veritat per a tots”. Fins avui, el monument a Huss és símbol de l'oposició a tota mena de tirania. Ja fos espiritual, la papal de l'època de Huss, o política, ja que era el punt de reunió dels que protestaven contra l'ocupació soviètica de Txecoslovàquia durant la Guerra Freda. I és que l'evangeli és un missatge de llibertat com va dir Crist mateix. Una llibertat precisament per estar basat en la veritat, Joan 8. 32: “i coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures”.

L'apel·lació de Huss és a una tornada constant a les Escripures i al fet que Crist governa la seva església per mitjà d'elles. No és una jerarquia religiosa la que guia l'església. Totes elles han demostrat històricament els seus errors i esbarts que allunyen de l'evangeli. Hi ha una alternativa millor, la que demostra ja la mateixa Història. Aquesta és la presència promesa de l'Esperit Sant amb l'església. Aquest és l'Esperit de Crist, el que per mitjà de la seva Paraula, la corregeix, reprèn i renova constantment. Ho fa subjectant-la constantment a la seva Paraula. L'Escripura sempre està per sobre de l'església. Per això, l'església de Crist no pot fracassar, ja que la Paraula de Déu roman per sempre com la seva guia infal·lible.

ANIVERSARIS del 28 d'octubre al 3 de novembre

Dia 28/10 Maria Font Sabat
Dia 30/10 Ada Rodríguez
Dia 31/10 Esther Martínez
Dia 02/11 Abril López Moya
Dia 20/11 Roser Aguilar
Dia 03/11 Loida Ollé

COMUNICATS

- Dimarts a la tarda Culte de Pregaria a les 19:00h.
- Dilluns a les 20:00h. Assaig de la coral
- Dia 06 de novembre Repartiment d'aliments.
- Campanya **Nen del Nadal**, recordeu d'agafar les caixes, tenim fins novembre.

EL DECÀLEG DE LES 10 PÀRAULES

1	22/9		Introducció al decàleg	Xavi Guerrero
2	29/9	Primer.	No tinguis cap altre déu fora de mi.	Xavi G.
3	6/10	Tercer.	No juris en fals pel nom del Senyor.	Xavi G.
4	13/10	Cinquè.	Honra el pare i la mare.	Olga Petroche
5	27/10	Quart.	Recorda't de consagrar-me el dia de repòs.	Xavi G.
6	3/11	Novè.	No acuis ningú falsament.	Xavi G.
7	10/11	Vuitè.	No robis.	M ^o Teresa M.
8	17/11	Sisè.	No matis.	Agustí Ribas
9	24/11	Segon.	No et fabriquis ídols; no et facis cap imatge...	Jaume Triginé
10	1/12	Setè.	No cometis adulteri.	Rubén Simarro
11	8/12	Desè.	No desitgis la casa d'un altre...ni res del que li pertany	Joan Ollé

CULTE DE LLOANÇA I ADORACIÓ
DIA DE LA REFORMA

PRELUDI Dori Botines "Cantem un càntic ple d'amor..." Himne 5

BENVINGUDA

Presideix: *Xavier Guerrero*

PREGARIA

LECTURA Joan 1:1-5 i 9 i Ap. 21:1-6

LLOANÇA

PREGARIA PER L'OFRENA

PREDICACIÓ "La reforma: una crida a viure una fe en moviment"
Pr. Ismael Gramaje

COMUNICACIONS

COMIAT

POSTLUDI Anna Cortés Castillo fuerte es nuestro Dios Arr. Anthony Giamanco

Culte en directe 12:00h.

<https://youtube.com/live/pj4nMSmEBgY?feature=share>

LECTURES

Joan 1:1—5 i 9

1 Al principi existia

el qui és la Paraula.

La Paraula estava amb Déu

i la Paraula era Déu.

2 Ell estava amb Déu al principi.

3 Per ell tot ha vingut a l'existència,

i res no hi ha vingut sense ell.

4 En ell hi havia la vida,

i la vida era la llum dels homes.

5 La llum resplendeix en la foscor,

i la foscor no ha pogut ofegar-la.

9 Existia el qui és la llum veritable,

el qui ve al món

i il·lumina tots els homes.

Ap 21:1-6

1 Després vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia.

2 Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs. 3 I vaig sentir una veu forta que proclamava des del tron:

--Aquest és el tabernacle on Déu habitarà amb els homes. Ells seran el seu poble i el seu Déu serà "Déu que és amb ells". 4 Eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment. Perquè les coses d'abans han passat.

5 I el qui seu al tron va afirmar:

--Jo faig que tot sigui nou.

I afegí:

--Escriu aquestes paraules, perquè són veritat i dignes de tota confiança.

6 Després em va dir:

--Ja s'han complert! Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi. Als qui tinguin set, jo els concediré que beguin a la font de l'aigua de la vida sense pagar res.

Déu és l'auxili. Un ferm castell

Déu és l'auxili. Un ferm castell,
el gran refugi nostre.
Res no temem al costat d'Ell;
Si Déu és amb nosaltres!
Ja poden bramular
les ones de la mar.
No pot pas trontollar
el nostre cor humà:
Si Déu és amb nosaltres!

Jesús és l'estimat,
l'humil, el Redemptor
el qui pren el pecat
del món, de tots nosaltres.
L'Omnipotent ens salvarà
al llarg de tots els segles!
Arreu del món hem de contar:
El Crist és amb nosaltres!
Es fa miques el món...
De l'avenç més pregon
el príncep ha vingut.
Que n'és de gran l'ajut,
sí Déu és amb nosaltres!

Invoco Déu com el penyal,
escut i ciutadella,
el qui ens deslliura de tot mal;
Si Déu és amb nosaltres!
El Crist, el Salvador,

BREU REPORTATGE DEL RECÉS

Tot això és solament un petit recull